

DE RUIGE RITSELAAR

Klucht in vier bedrijven

door

HUB FOPER

TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.
(Grimas Theatergrime verkoop)
Tel: 072 - 5 11 24 07
E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl
Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **DE RUIGE RITSELAAR** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **HUB Fober** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

Copyright: © Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv

Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (youtube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363

1800 AJ Alkmaar

Telefoon 072 - 5112135

Website: www.ibva.nl

Email: info@ibva.nl

ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **11** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

**Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten,
Te Boelaerlei 107 - 2140 Bght ANTWERPEN Telefoon (03)3.66.44.00.
Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten
van u te claimen, of te innen.**

PERSONEN:

WILLEM - pensioncontroleur, beter bekend als Neutjes-Willem.

COBA - pensionhoudster, die zich, om Willem te beduvelen, in allerlei bochten moet wringen.

KAREL - haar echtgenoot, die haar daarbij voorbeeldig ter zijde staat.

ANNABEL - niet al te fanatieke hulp in het pension.

GREETJE - snackbar-houdster; heeft haar zaak tegenover het pension.

OPA - "hulp" van Greetje in de snackbar.

SIEN - met gluurdersmentaliteit behepte buurvrouw.

LOESJE - jong verpleegstertje dat in het pension een kamer neemt.

LIZET - haar moeder.

JOHNNY - weet ook een kamer in het pension te bemachtigen.

ARNOLD - zijn vader.

DECOR:

Links een deur (C), zo ver mogelijk naar voren. Rechts twee deuren naast elkaar (A en B), zover mogelijk naar achteren. In het midden van achterzijde een open doorgang. Naast deze doorgang links een balie, die ongeveer één á anderhalve meter naar voren komt. Op de balie moet een telefoon staan. Tussen balie en linkerwand, tegen de achterwand, een soort secretaire voor allerlei paperassen. In de buurt van de secretaire hangt een plankje met huissleutels. Vóór die secretaire een tafel met enkele stoelen. Direkt rechts naast de midden doorgang een kast, met beneden een ruimte waarin een koffer en reistas naast elkaar passen, en boven twee deuren, waarachter een levensmiddelenvoorraad. Rechts op de voorgrond een laag tafeltje met enkele fauteuils. Opa gaat hier altijd zitten eten. In de midden doorgang hangt, als decoratie, een rieten mandje met droogbloemen, of een ander licht

voorwerp.

TIJDSBEPALING:

Eerste bedrijf: donderdagmiddag.

Tweede bedrijf: vrijdag in de voormiddag.

Derde bedrijf: zaterdagavond.

Vierde bedrijf: zondagmiddag.

EERSTE BEDRIJF

Als het doek opgaat, staat Coba achter de balie en schrijft.

KAREL (*komt op*): Wat denk je, zullen we de voordeur maar dicht laten metselen?

COBA: De voordeur? En waar zou dát goed voor zijn?

KAREL: Mens, iedereen komt hier toch achterom binnen. (*telt op vingers*) Die anderhalve gare uit de friettent. Greetje, die 'm steeds moet komen halen. Die haai baai van 'n Sien. En nu ook nog Willem, zo maar brutaalweg door de keuken.

COBA: Dat heb ik 'm zelf voorgesteld. Annabel krijgt er het heen en weer van, als ze steeds voor Willem naar de voordeur moet.

KAREL: En jij giet 'm ook nog telkens vol met borreltjes. Of het niet op kan.

COBA: Dacht je dat de anderen dat niet deden?

KAREL: Welke anderen?

COBA: Bij wie hij ook de hele dag in en uit loopt. Hij is toch de controleur van De Gouden Engel, van die wedstrijd.

KAREL: Ach wat stelt dat hele gedoe nu eigenlijk voor?

COBA: Je weet waarom er hier in 't dorp zoveel pensions zijn?

KAREL: Vanwege het ziekenhuis. Dat trekt steeds meer personeel aan.

COBA: Juist. En daar hebben we allemaal een goede boterham aan. En om ons die niet te ontnemen, heeft het gemeentebestuur beloofd er voor te zullen zorgen, dat hier nooit een groot tehuis voor al dat personeel gebouwd wordt.

KAREL: Oké. Maar die Gouden Engel, wat moeten ze daar dan mee?

COBA: Luister. Geen tehuis zegt het gemeentebestuur, maar dan moet wel ieder pension *pico bello* zijn.

KAREL: Ja ja, dus die wedstrijd hebben ze georganiseerd om de kwaliteit van onze pensions te stimuleren.

COBA: Precies. En 't pension dat 't beste voor de dag komt, wint de Gouden Engel.

KAREL: Ja, nu begrijp ik het. Maar die Gouden Engel, is dat

WILLEM (*op in midden doorgang. Declamerend, streng, officieel*): Hier is van Hout van de Engel van Goud, is 't hier goed of is 't hier fout? (*Willem moet in alle vier de bedrijven notities maken en daarvoor heeft hij steeds een houten opschrijfkastje bij zich, zoals onder meer de gasopnemers gebruiken*)

KAREL: Ha die Willem.

COBA (*is al in aktie*): Wacht, pak ik alvast de fles.

WILLEM (*doet nu weer gewoon. Haalt borrelglaasje uit z'n zak, zet dat op de balie en begeeft zich naar kamer B, rechts achter, klopt aan*): Controle van de Gouden Engel.

COBA (*borrel schenkend*): Kijk maar gerust Willem, ze is er niet en die van daarnaast ook niet.

WILLEM (*maakt deur open, kijkt*): Alles nog zoals bij de laatste keer.... zo wil ik het zien... alles mooi aan kant... (*gaat naar kamer A, rechts voor, opent deur, kijkt*) En nu eens even hier kijken... ja ja, ik zie het al, dat zijn allemaal pluspunten. (*opschrijfkastje open, maakt notities*)

OPA (*op met gehaktballen in plastic bakje. Tot van Hout*): Hé moppie, heb jij soms gehaktballetjes besteld?

WILLEM (*kijkt niet op van notities*). Nee opa, ik niet.

OPA: Wel, heb je ooit! Bestellen ze van alles en dan hoeft 't opeens niet meer. (*gaat rechtsvoor aan tafel zitten*) Maar 't zal me ook 'n rotzorg zijn. Eet ik ze zelf wel op. Maar ze weten niet wat ze missen. (*begint te eten, zonder bestek, dus met de handen*)

WILLEM (*naar kamer C, links, onderweg, drinkt langs balie komend borrel leeg*) en hier zal ook nog wel alles bij het oude zijn....

KAREL: Hoef je niet te kijken Willem, die is vanmorgen vertrokken.

WILLEM: Die staat leeg???? Mensen, mensen, in 't dorp bieden ze goud voor een kamer. Ik hoef maar de straat op te gaan, dan....

COBA (*schent weer borrel, zet die op de balie*): Nee Willem, niet doen, dan heb ik zo'n hoop volk aan de deur. Vóór we 'n uur verder zijn is er al lang iemand geweest. Ik hoop alleen dat we nu eens een echtpaar krijgen.

WILLEM: Kan ik me indenken. 't Is immers 'n dubbele kamer en als je die maar aan één persoon verhuurt, vang je ook maar de helft.

GREETJE (*op door midden met vegeer en blik, naar opa toe*): Sorry mensen, ik kan er ook niets aan doen.

KAREL: Geeft niet Greetje, we merken 't niet eens meer.

GREETJE (*neemt opa stuk gehaktbal af waarvan hij zat te eten, kwakt dit in het bakje, veegt alles op het blik, neemt opa bij een hand en sleurt hem mee af Bij alle volgende gelijkwaardige scènes handelt Greetje nagenoeg hetzelfde*): Kijk nu toch eens wat 'n troep.... om te huilen... (*afgaand*) Opa opa, ik word er niet goed van. Net een klein kind, dat je geen moment uit het oog kunt verliezen. Zoiets is toch niet meer normaal.

WILLEM (*sluit opschrijfkastje*): Die wordt met de dag gekker.

COBA: Och, hij doet toch geen mens kwaad.

WILLEM: Maar 't past niet in een net pension en ik vraag me af of ik voor zoiets niet tóch 'n paar strafpunten... (*drinkt borrel in één teug*)

leeg)

KAREL: Toe nou Willem, niet fanatiek worden. En eh, wat ik nog wilde vragen, die Gouden Engel, is dat echt goud of zo maar 'n stuk plastic?

WILLEM: Plastic? Karel de Ruiters, de Gouden Engel is het mooiste meisje van 't hele dorp en bij het pension dat wint komt zij een jaar lang helpen. Opdienen, gasten begeleiden, gasten bezig houden en ga maar verder en zo.

KAREL: Ja ja. Maar eh, Willem, over dat "en ga maar verder en zo", kun je daar niet eens wat meer van vertellen?

COBA: Moet je die oude haan nog horen kraaien! Jij hebt je kruit toch al lang verschoten man. *(tot Willem)* Maar zeg Willem, heb jij je gedachten nog eens laten gaan over waar we het laatst over hadden?

WILLEM: Waar wij het laatst.... spijt me Coba...

COBA: Je weet toch dat we het pension moeten opgeven omdat ik zo aan het sukkelen ben met m'n zenuwen.

KAREL: En omdat jij zei dat je interesse had voor zoiets..

WILLEM: O ja, nu weet ik 't weer. En eerlijk gezegd, ik heb er ook wel zin in, maar zo helemaal alleen... Als ik nu getrouwd was en de hulp van een vrouw had... Maar eh, laat me er nog eens over denken, ik kom er nog op terug.

COBA: En stel dát 't door zou gaan Willem, dan zou 't toch geweldig zijn als jij een pension overnam dat de Gouden Engel had gewonnen.

WILLEM: Daar zeg je zowat Coba....

KAREL: En je hebt zelf in de hand, eh, ik bedoel *(wijst)* in dat mooie potlood van je. Een paar puntjes meer zo voor en na....

WILLEM: O nee vriend, zo niet. Geen omkoperij, 't moet eerlijk blijven.

COBA *(schenkt weer borrel)*: Zo is 't, Willem, geen omkoperij. Kom, pak nog 'n neutje.

WILLEM: Oké, vlug dan, het laatste, *(borrel in één teug achterover, steekt glaasje bij zich)* want ik heb nog heel wat voor de boeg.

KAREL *(met Willem af)*: Kom, ga ik met je mee, gaan we nog even langs het kippenhok, neem je wat verse eieren mee...

(Ze zijn nauwelijks weg als voordeurbel gaat. Door de open midden doorgang is te zien hoe Annabel van rechts naar links gaat. Ze is in handelen, lopen en praten ontzettend sloom en langzaam, het hele stuk door)

ANNABEL (*opkomend*): Zal ik u maar voorgaan

LOESJE (*op met koffer*): Dag mevrouw, (*geeft Coba hand*) mag ik me even voorstellen? Loesje, Loesje Swartbroek.

COBA: Aangenaam, mevrouw de Ruiter. (*Annabel weer langzaam af*)

LOESJE: Weet u mevrouw, ik ben eens langs gekomen omdat ik via via heb vernomen dat hier een kamer is vrijgekomen.

COBA: Dat klopt, die daar. (*knikt naar kamer C, links*) Wilt u die eens zien?

LOESJE: Welnee mevrouw, dat hoeft echt niet, ik ben al veel te blij dat ik een dak boven mijn hoofd heb.

COBA: U bent zeker voor het eerst in 't dorp, niet?

LOESJE: O nee mevrouw, ik werk al jaren in het ziekenhuis. Maar het pension waar ik tot nu toe woonde wordt helemaal gerenoveerd.

COBA: Oh, maar eh (*schrijfbloc nemend*) ik moet u wel eerst inschrijven. Neem even plaats. (*Loesje doet dat*) Eens kijken, de naam was Loesje Swart-broek.... u werkt in het zie-ken-huis... geslacht vrrr. En wanneer wilt u intrekken? (*steekt formulier bij zich*)

LOESJE: Als 't kan nu meteen.

COBA (*wijst op C*): De kamer staat op u te wachten.

LOESJE: Ja weet u, ik heb altijd nachtdienst en ik ben al aan de late kant. Als u het goed vindt, zet ik de koffer op de kamer en ga ik meteen naar mijn werk, dan pak ik morgenvroeg wel uit.

COBA: Welja, u gaat uw gang maar, en voor de koffer zorg ik wel.

LOESJE: Oh, dank u wel. Maar eh, nog iets mevrouw de Ruiter, zou ik mama misschien even mogen bellen, om haar te vertellen dat ik vanaf nu bij u ben?

COBA: Maar zeker. Daar achter u (*wijst*) staat het toestel. U belt maar, zet ik alvast de koffer op uw kamer.... Maar eh, wat ik nog vragen wil: hoe laat komt u dan 's morgens altijd terug?

LOESJE: Om half tien. En 's avonds tegen vijven vertrek ik dan weer.

COBA: Juist ja. Maar voor ik het vergeet, hier hebt u de sleutel van de voordeur, (*van plankje*) alstublieft. En belt u nu maar even mama. (*met koffer naar C, komt terug en gaat af*)

LOESJE (*aan telefoon*): Hoi mama, hier met mij. Ik heb die kamer... ja, op het adres dat ik u gisteravond heb doorgegeven. En nu kunt u morgen best komen... Welja, waar ik slaap kunt u ook slapen. (*inmiddels Annabel op om kamer te doen, zoals gezegd, blakend van sloomheid*) Maar luister mama, ik moet nu vlug naar het ziekenhuis.... ja hoor.... ja ja.... goed... tot morgen dan.... dag. (*legt op en ontdekt Annabel*) Hallo.

ANNABEL (*maakt knix*): Dag mevrouw.

LOESJE (*lachend af door midden*): Nee, zo ver heb ik het nog niet geschopt, maar het zal nu wel niet meer zo lang duren.

KAREL (*even later op door midden*): Annabel, dat treft uitstekend. Moet je luisteren. Je weet, sinds enige tijd hebben we hier Neutjes-Willem bijna dagelijks over de vloer. En nu vond ik dat zó vreemd, dat ik hem op de man af gevraagd heb wat dat te betekenen had. En weet je wat hij zei?

ANNABEL: Nee meneer, ik was er immers niet bij meneer.

KAREL: Dat hij smoorverliefd op je is, dat zei hij.

ANNABEL: Jawel meneer, zeker meneer.

KAREL: Annabel, alsjeblijft, word eens wakker. Doet je dat dan niets?

ANNABEL: Dat weet ik niet meneer.

KAREL: Kind luister nu, zo'n kans krijg je nooit meer. Je hoeft alleen maar een beetje mee te werken. Wat om hem heen draaien, eens met hem praten over een nestje bouwen en de ooievaar en zo, en als 't moet, ook nog eens met een paar traantjes werken. (*op dat moment gaat de voordeurbel weer*)

ANNABEL: Jawel meneer, alstublieft meneer, maar er is gebeld meneer.

KAREL: Ja ja, ga maar open doen. (*Annabel af*)

ANNABEL (*even later opkomend*): Zal ik u maar even voorgaan....

JOHNNY (*op met reistas*): Goedendag meneer, ik kom eens kijken of ik hier misschien een kamer zou kunnen krijgen.

KAREL: Daar boft u dan bij, want er is pas een vrijgekomen, (*wijst naar C*) die daar.

JOHNNY: Gelukkig! Ik dacht al dat het nooit zou lukken. (*richting C*) Dan ga ik direkt uitpakken en dan meteen naar bed, want ik ben kapot.

KAREL: Ja ho, momentje alsjeblijft, ik zal u toch eerst moeten inschrijven. (*neemt schrijfbloc*)

OPA (*opkomend met croquetten in plastic bakje. Tot Johnny*): Hé moppie, heb jij soms croquetten besteld?

JOHNNY: Ik? Hoe komt u er bij? Ik heb niets besteld.

OPA: Wel, heb je ooit! Bestellen ze van alles en dan hoeft het opeens niet meer. (*gaat rechts voor zitten*) Maar 't zal me ook 'n rotzorg zijn. Eet ik ze zelf wel op. Maar ze weten niet wat ze missen. (*begint te eten*)

JOHNNY: Is dat eh, is dat ook een van uw gasten?

KAREL: Welnee, die is van de friettent hier tegenover. Hoeft u zich niets van aan te trekken, die loopt met molentjes. Maar eh, hoe was

de naam?

JOHNNY: Johnny, Johnny Doldersen.

KAREL:ny Dol-der-sen. Leeftijd?

JOHNNY: Vijfentwintig.

KAREL: Geslacht, mannelijk zo te zien. Beroep?

JOHNNY: Ik werk in het ziekenhuis. Dat wil zeggen, daar begin ik morgen.

KAREL (*steekt formulier in z'n zak*): Juist ja.

JOHNNY: Maar eh, wat ik nog vragen wil, mijn vader is handelsreiziger en een dezer dagen zal hij ook in deze plaats aan het werk zijn en eh.... zou hij dan bij mij eh...

KAREL: Welja, is toch vanzelfsprekend. Maar kijkt u eens, hier hebt u de sleutel (*van het plankje*) van de voordeur.

GREETJE (*opkomend*): Ajakkes.... en zoals altijd ook weer alles volgeknoeid... (*vegend*) Dat wordt toch te gek.... (*met opa afgaand*) Weet u zich verdorie dan helemáál niet meer te gedragen... Ze konden u maar het beste aan een ketting leggen....

JOHNNY: Was dat er eentje van de reinigingsdienst?

KAREL: O nee, dat is zijn kleindochter, en van haar is eigenlijk ook die friettent. Opa helpt haar alleen maar.

JOHNNY (*met tas af*): Prachtige hulp zeg. Maar nu ga ik toch echt slapen, want ik ben hondsmoe.

KAREL: Dat zal wel ja. Moet u nog gewekt worden morgenvroeg?

JOHNNY (*nadenkend*): Ik moet altijd om negen uur de deur uit en dan ben ik om half zes weer terug. Maar wekken.... nee laat maar, dat regel ik zelf wel. (*af*)

COBA (*op door midden*): Zeg Karel, heb jij Annabel wijsgemaakt dat Neutjes-Willem gek op d'r is?

KAREL: Heb ik.

COBA: Ja zeg, wat moet dat nou? Je weet toch dat Annabel van dat gedoe niets hebben moet, om van Willem nog maar helemáál te zwijgen.

KAREL: Oké, hij heeft wat pech gehad, maar dat is inmiddels al vijfentwintig jaar geleden en daar zal hij nu ondertussen toch wel overheen zijn.

COBA: O ja? Wat was dat dan toen?

KAREL: Het enige dat ik weet is, dat er iets gebeurd is op een vakantie, maar vraag me niet wat.

COBA: Maar wát heeft het nu voor nut om Annabel met leugens op te zadelen?

KAREL: Coba, willen we ons pension aan Willem overdoen, ja of nee?

COBA: Já, natuurlijk. Liever vandaag dan morgen.

KAREL: Juist. En Willem had al lang ja gezegd, als hij maar getrouwd was.

COBA: Verhip, nu begrijp ik het. Als we die twee aan elkaar plakken...

KAREL: Zie je wel. Laat Karel maar schuiven. Maar nu eens wat anders. Heb jij me niet 'ns verteld dat Annabel per se elke avond naar huis wil, omdat ze met iemand samenwoont?

COBA: Klopt. Dat is een oudere weduwnaar op leeftijd, die niet meer zo jong is.

KAREL: Aha. En Annabel moet van dat (*kucht*) gedoe niets hebben?

COBA: Karel, ik kén haar toch. Een goede ziel, anders niets. Maar van seks heeft ze net zoveel verstand als een olifant van kantklossen.

KAREL: Nou ja, laten we maar eens afwachten.

COBA: Welja... Maar zeg, weet je dat ik die (*knikt naar C*) kamer....

WILLEM (*in deur declamerend*): Hier is vanHout van de Engel van Goud, is 't hier goed of is 't hier fout? (*haalt weer borrelglaasje tevoorschijn. Coba schenkt. Borrel op balie*)

COBA: Maar Willem, je bent toch pas geweest. Heb je je soms vergist?

WILLEM: Dat had je gedacht. Maar Willem weet wat hij doet (*kijkt in B, sluit deur*) de ene dag twee, drie keer achter elkaar.... (*kijkt in A, sluit daarna weer de deur, opschrijf kastje open, gaat schrijvend naar balie*) dan weer een hele tijd niets van je laten horen en dan weer opeens: (*hard*) de moord!!! Toeslaan!! (*drinkt borrel in één teug*) Dát is pas het echte controleren.

KAREL: Zeg Willem, luister, je had het zo straks over de Gouden Engel, het mooiste meisje uit 't dorp zei je. Is 't soms Neeltje van Dijk? Of Sanneke Huisman? Of wacht, 't zal wel Mieke de Bruin zijn, niet? Of is 't soms Ineke van de Winkel, of Neeltje Buiten....

COBA: Moet je die versleten weckketel horen. Zou nog eens graag met wat vers fruit op het vuur willen staan, maar de thermometer ligt helaas in de vernieling... Je zou er beter aan doen eens naar de keuken te gaan en voor Willem een van de hammetjes te halen die daar hangen. (*Karel is al onderweg*)

WILLEM: Niet dat 't nu per se nodig is, maar eh... (*Karel in de doorgang naroepend*) die helemaal links in de hoek Karel, daar zit niet zoveel vet aan.

COBA (*schenkend*): Kom Willem, je zult er best nog eentje lusten.

WILLEM: Ja ja, zeker. Maar wacht, ik moet eerst nog even hier kijken. (*wijst naar C*)

COBA (*zet borrel op tafel*): Die is ook weer bewoond, amper nadat je

weg was zo straks.

WILLEM: Ik had ook niet anders verwacht. Heb je het inschrijfformulier?

COBA (*zoekt even om Willem gelegenheid te geven borrel te drinken*): Tuurlijk. Hier, alsjeblieft.

WILLEM (*notities makend*).Aha Loesje Swartbroek, ziekenhuis, vrouwelijk, leeftijd.... Coba, je hebt de leeftijd vergeten.

COBA: O ja? Verdraaid.... (*schenkt glaasje weer vol*)

WILLEM (*raakt het niet meer aan*): Niet nonchalant worden Coba, anders krijg je strafpunten. (*bij deur C, heeft kastje dichtgemaakt*)

COBA: Nee Willem, nee. Maar eh, kijk maar gerust, ze is er toch niet.

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407

“Samenspelen” is ons motto